

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113010231
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113010231.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Tatiány Biednikovej a JUDr. Mariána Jarábka v trestnej veci proti obžalovanému X. N. , pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora aj obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 9.5.2013 sp. zn. 2T/16/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.6.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného X. N., nar. X.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného X. N. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

na doposiaľ nezistenom mieste v nezistenom čase a od doposiaľ nezistenej osoby si zadovážil 1 ks zatavenej plastovej injekčnej striekačky s modrým piestom o objeme 2,5 ml obsahujúcej metamfetamín o hmotnosti 619 mg s priemernou koncentráciou 75,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcich 465 mg absolútneho metamfetamínu, teda v množstve 12 až 47 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré u seba prechovával až do 01.45 hod. dňa 07.12.2011, kedy na výzvu tieto drogy dobrovoľne podľa § 89 ods. 1 Tr. por. polícii vydal, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

a skutku sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/111/2008 zo dňa 08.01.2009, s právoplatnosťou dňa 08.01.2009 , odsúdený pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. c/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ rokov.

Podľa § 48 ods.4 Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 76 ods. 1 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 2 rokov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že svoje rozhodnutie založil na výsledkoch dokazovania, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, zaoberal sa aj obranou obžalovaného, ktorú vyhodnotil ako účelovú, nakoľko dokazovaním bolo preukázané, že drogy našla polícia u obžalovaného, dobrovoľne ich vydal a potvrdil, že patria jemu.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak okresný prokurátor ako aj obžalovaný.

Odvolaním okresného prokurátora bol napadnutý len výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa. Poukázal na to, že v prípade obžalovaného sa jedná o recidivistu tak špeciálneho ako aj všeobecného. Trestnej činnosti sa dopúšťal opakovane a to bez ohľadu na predchádzajúce odsúdenia, prípadne plynutia skúšobnej doby. Súd prvého stupňa preto pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o treste neprihliadol na doposiaľ nezahladené odsúdenie obžalovaného, ktoré mu bolo uložené trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. OT/25/07 na nepodmienečný trest. Práve toto odsúdenie bolo potrebné pri rozhodovaní o treste zohľadniť ako prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a následne podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. mu uložiť trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby, pri ktorej sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Uložený trest na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby je v zrejmom rozpore so zásadami ukladania trestu ako aj s účelom trestu. Tiež poukázal na to, že v minulosti bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pre rovnakú trestnú činnosť než za akú je stíhaný v súčasnej dobe, z výkonu tohto trestu bol podmiennečne prepustený. Prejednávaná trestná činnosť preukazuje, že výkon trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia nemal na obžalovaného predpokladaný výchovný účinok, preto mal byť na výkon aktuálne uloženého trestu zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd uložil obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov. Zároveň žiadal, aby bol obžalovaný na výkon tohto trestu podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, a aby mu bol, podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák., uložený aj ochranný dohľad na dobu 2 rokov. Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že rozhodujúci dôkaz, a to zatavená injekčná striekačka s obsahom metamfetamínu o hmotnosti 619 mg s priemernou koncentráciou 75,1% hmotnostných, na ktorom je založený skutok, bol získaný v rozpore so zákonom. Nezákonnosť postupu polície pri získaní tohto dôkazu spočíva v tom, že policajti vstúpili do objektu šopy, vykonali jej prehliadku, čo možno považovať za vstup do iných priestorov, resp. prehliadku iných priestorov. Ak policajti vopred disponovali informáciou o páchaní trestného činu, nešlo o náhodnú akciu, preto mali postupovať v súlade s Trestným poriadkom, ktorý má v takomto prípade aplikačnú prednosť pred zákonom o Policajnom zbore.

Súd prvého stupňa nesprávne ustálil množstvo obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré mal u seba prechovávať obžalovaný. Vychádzal pritom zo znaleckého posudku znalca mjr. Ing. Koložváriho. Tento znalecký posudok vychádzal zo zistenia hmotnosti a koncentrácie zaisteného metamfetamínu, ktorý podľa záverov znalca predstavuje 12 a 47 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom vychádzal z toho, že jedna obvykle jednorazová dávka drogy obsahuje 10 až 40 mg absolútneho metamfetamínu. Túto metodiku pri určovaní počtu obvykle jednorazových dávok nepovažuje za správnu. Údaj o koncentrácii metamfetamínu nemusí byť pre bežného konzumenta známy, koncentrácia tejto látky sa zisťuje špeciálnym laboratórnym skúmaním. Ten, kto si zadováži metamfetamin, nepozná jeho koncentráciu, a je nepravdepodobné, že by obžalovaný mal k dispozícii prístroje na toto zistenie. Tak predávajúci, ako aj konzument, pozná len váhové prípadne objemové množstvo zadováženej látky, a jednotlivé dávky sa na trhu určujú podľa nich. Preto počet obvykle jednorazových dávok drogy je treba stanovovať podľa hmotnosti, resp. objemu, tak ako sa stanovuje na trhu, a nie podľa koncentrácie účinnej látky, ktorá nie je pri disponovaní s drogou známa. Toto má význam aj vo vzťahu k úmyslu páchatel'a, pretože ak páchatel' disponoval so striekačkou, v ktorej bolo 619 dielikov kryštalickej látky, tak disponoval maximálne so 7 obvykle jednorazovými dávkami drogy. Táto okolnosť má podstatný vplyv aj na právnu kvalifikáciu skutku. Pri dispozícii s maximálne 7 dávkami drogy sa páchatel' dopúšťa trestného činu podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vrátiť mu vec na nové konanie a rozhodnutie, pretože súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež vznikli pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení.

Krajský súd vykonal vo veci verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr. por., nakoľko sa obžalovaný bez vážneho dôvodu napriek riadne a včas vykázanému doručeniu predvolania na verejné zasadnutie nedostavil.

Okresný prokurátor ako aj obhajca obžalovaného zotrvali na dôvodoch svojich odvolaní.

Krajský súd na základe včas podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu v konaní, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného nie je dôvodné.

V rámci prieskumnej povinnosti, ktorá vyplýva odvolaciemu súdu z citovaného ustanovenia, preskúmal predovšetkým výrok o vine napadnutého rozsudku, proti ktorému podal odvolanie obžalovaný a

následne, s poukazom aj na ustanovenie § 321 ods. 3 veta druhá za bodkočiarkou Trestného poriadku aj na odvolanie okresného prokurátora aj výrok o treste napadnutého rozsudku, pričom ani v jednom z týchto výrokov, ani v konaní, ktoré im predchádzalo, nezistil žiadne také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania z niektorých dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pri plnení svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní v prejednávanej veci bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti a okolnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. por., a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného ako aj o jeho treste.

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktoré upravujú spôsob vykonávania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci, alebo, v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na jeho obhajobu.

Skutkové zistenia obsiahnuté vo výroku o vine napadnutého rozsudku vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine obžalovaného založil na dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, a ktoré vyhodnotil v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. por. v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré skutočnosti oprel svoje skutkové zistenia a akými dôkazmi sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných zákonných ustanovení. Odvolací súd sa v otázke viny a právneho posúdenia konania obžalovaného, v celom rozsahu s napadnutým rozsudkom stotožňuje.

K namietanej nezákonnosti postupu polície pri získaní rozhodujúceho dôkazu a to zatavenej injekčnej striekačky s obsahom metamfetamínu považuje odvolací súd za potrebné poukázať predovšetkým na to, že v kritickom čase polícia zasahovala na základe anonymného telefonátu osoby, ktorej, bezprostredne pred zákrokom polície, obžalovaný, v spoločnosti J. K. a V. H., ponúkal drogu na predaj. Táto osoba označila miesto, kde sa majú páchatelia zdržiavať. Po tomto nasledoval zásah polície, pri ktorom obžalovaný dobrovoľne vydal striekačku s metamfetamínom. Jednalo sa preto o takýchto prípadoch bežný a neodkladný zásah polície, preto nemožno spochybňovať jej postup tým, že úkon nebol vykonaný v zmysle Trestného poriadku.

Neobstojí ani argumentácia obžalovaného, že v jeho prípade by prichádzala pri správnej metodike výpočtu zadržanej drogy do úvahy právna kvalifikácia jeho konania len podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, a to z toho dôvodu, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že obžalovaný neprechovával zatavenú injekčnú striekačku s metamfetamínom pre svoju potrebu. Svedeckou výpoveďou V. H. bolo preukázané, že práve v kritickom čase poskytol obžalovaný drogu tak jemu, ako aj J. K. Tomuto zisteniu navyše korešponduje zistenie, že policajný zákrok bol iniciovaný anonymným telefonátom osoby, ktorej obžalovaný rovnako ponúkal drogu. Z uvedeného dôvodu považoval odvolací súd za nepodstatnú z hľadiska právnej kvalifikácie konania obžalovaného, jeho námietku ohľadom správnosti metodiky, ktorou bol určený rozsah jeho činu.

Pri preskúmaní výroku o treste dospel odvolací súd k záveru, že uložený trest nemožno považovať za neprímeraný, preto nebol dôvod na zrušenie tohto výroku postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku.

Rovnako nebol dôvod na postup podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku, pretože odvolací súd nezistil, že by bolo napadnutým výrokom o treste porušené ustanovenie Trestného zákona.

Okresný prokurátor sa v odvolaní domáhal, aby pri rozhodovaní o treste bolo zohľadnené ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona odsúdenie, ktoré bolo uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/25/2007, a aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody pri zohľadnení prevahy priťažujúcich okolností v rámci trestnej sadzby zvýšenej v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. (zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu).

Odvolací súd vyhodnotil odsúdenie Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/25/2007 a zistil, že v tomto konaní bol obžalovaný odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý vykonal dňa 8.10.2007. Zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 1 roka, ktorý trest tiež vykonal.

Priťažujúcou okolnosťou v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona je skutočnosť, že páchatel už bol za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia výslovne vyplýva, že súd pri hodnotení priťažujúcich okolností, môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať. Povahou predchádzajúceho odsúdenia sa rozumie nielen charakter a závažnosť predchádzajúceho trestného činu, a druh a výmera trestu, ktorý bol páchatelovi uložený, ale aj všetky ďalšie okolnosti spojené s odsúdením, najmä doba, ktorá od odsúdenia uplynula, skutočnosť či páchatel trest vykonal, ako sa správal od predchádzajúceho odsúdenia, prípadne po vykonaní trestu a tiež vzťah predchádzajúceho a teraz súdeného trestného činu.

Odvolačný súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nepochybil, keď neprihliadol na odsúdenie, ktoré bolo uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/25/2007 . Takýto postup odôvodňuje skutočnosť, že od výstupu z výkonu uvedeného trestu dňa 8.10.2007 do spáchania v súčasnej dobe prejednávaného skutku uplynula doba viac ako troch rokov. Odsúdenie sa týkalo prečinu, teda druhovo inej trestnej činnosti, s podstatne nižšou závažnosťou vo vzťahu k prejednávanému trestnému činu.

Za takejto situácie mal aj odvolací súd za to, že práve prihliadnutie na toto odsúdenie ako na priťažujúcu okolnosť by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie tak okresného prokurátora ako aj obžalovaného zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.